

WYROK

1) W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 października 2014 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

w składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: sekretarz sądowy Ewa Naróg

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2014 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania (...) Izby (...) z siedzibą w W.

przeciwko Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

o zawarcie porozumienia ograniczającego konkurencję

na skutek odwołania (...) Izby (...) z siedzibą w W. od Decyzji Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z dnia 19 lipca 2013 roku nr (...)

1. Zmienia zaskarżoną Decyzję w ten sposób, że uchyla punkt I Decyzji oraz obniża nałożoną na (...) Izbę (...) z siedzibą w W. w punkcie III Decyzji karę pieniężną do kwoty 8 812 zł (osiem tysięcy osiemset dwanaście złotych);
2. w pozostałej części oddala odwołanie;
3. wzajemnie znosi pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego;
4. zasądza od Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów na rzecz (...) Izby (...) kwotę 500 zł (pięćset złotych) tytułem zwrotu połowy opłaty sądowej od odwołania.

SSO Bogdan Gierzyński

XVII AmA 127/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 lipca 2013 r. nr (...), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

I. Na podstawie art. 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję, naruszającą zakaz, o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy zawarcie przez (...) Izbę (...) z siedzibą w W. porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku usług urbanistycznych polegającego na ustalaniu cen sprzedaży towarów w drodze przycięcia w pkt 3 ppkt 4, 5 i 6 Rozdziału V Zasad Etyki Zawodowej (...) stanowiących załącznik do uchwały Nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) z dnia 3 czerwca 2006 r., że za postępowanie sprzeczne z zasadami uczciwej konkurencji uznaje się w szczególności:

- oferowanie nieuczciwych warunków wykonania umowy, w tym takich terminów i ceny wykonania usługi, które nie zapewniają jej wykonania w sposób należyty, zgodny z zasadami wiedzy urbanistycznej i spełniający wszelkie wymogi prawa,

- oferowanie rażąco niskiej ceny w stosunku do przedmiotu zamówienia w rozumieniu prawa zamówień publicznych,
- dokonanie czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji,

Przy jednoczesnym przyjęciu w Zasadach określania zakresu rzeczowego oraz wartości zamówień publicznych na prace projektowe i związane z projektowaniem zagospodarowania przestrzennego (zwanymi dalej „Zasadami”), stanowiących Załącznik Nr 1 od Uchwały (...) Rady Izby (...) Nr (...) z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia zasad wyceny prac urbanistycznych w części dotyczącej miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, iż:

- oferowanie i przyjęcie wykonania prac urbanistycznych za cenę niższą od wartości zamówienia wyliczonego wg „Zasad” (bez uzasadnienia popartego szczegółową kalkulacją uwzględniającą pełny wymagany zakres czynności, który został określony w „Zasadach”), niosącą ryzyko nienależytego wykonania dokumentacji – stanowi naruszenie zasad etyki zawodowej. Poszczególne przypadki będą rozpatrywane przez Okręgowe Izby (...),
 - oferowanie wykonania prac urbanistycznych za cenę niższą o ponad 25 % (bez uzasadnienia, o którym mowa w ust. 9), stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, a cenę taką traktuje się jako „rażąco niską” w rozumieniu ustawy o pzp,
- i nakazał zaniechanie jej stosowania.

II. Na podstawie art. 10 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów uznał za praktykę ograniczającą konkurencję, naruszającą zakaz, o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 tej ustawy, zawarcie przez (...) Izbę (...) z siedzibą w W. porozumienia ograniczającego konkurencję na krajowym rynku usług urbanistycznych polegającego na ustalaniu cen sprzedaży towarów w drodze przyjęcia przez (...) Radę Izby (...) Uchwały Nr (...) z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia zasad wyceny prac urbanistycznych w części dotyczącej miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego wprowadzającej do stosowania przez zrzeszonych w izbie urbanistów Zasady określania zakresu rzeczowego oraz wartości zamówień publicznych na prace projektowe i związane z projektowaniem zagospodarowania przestrzennego (stanowiące Załącznik Nr 1 do ww. uchwały), wprowadzające do stosowania określoną z góry stawkę za jednostkę nakładu pracy jako podstawę wyceny prac urbanistycznych i nakazał zaniechanie jej stosowania.

III. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, nałożył na (...) Izbę (...) z siedzibą w W. karę pieniężną płatną do budżetu państwa w wysokości 17 625 zł z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy w zakresie przedstawionym w pkt I i II sentencji decyzji.

IV. Na podstawie art. 77 o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z art. 80 tej ustawy oraz stosownie do art. 33 ust. 6 ww. ustawy, a także na podstawie art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów obciążył (...) Izbę (...) z siedzibą w W. kosztami przeprowadzonego postępowania antymonopolowego i zobowiązał ww. przedsiębiorcę do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty 49 PLN w terminie 14 dni od daty uprawomocnienia się decyzji.

Przedmiotową decyzję w całości zaskarżył powód – (...) Izba (...) z siedzibą w W..

Zaskarżonej decyzji powód zarzucił naruszenie prawa materialnego:

1. Art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez jego nieprawidłowe zastosowanie, oparte na przyjęciu, że (...) Izba (...) uchwalając ppkt 3.4, 3.5, 3.6 rozdziału V Zasad Etyki Zawodowej (...) oraz przyjmując Uchwałę Nr (...) z dnia 26 marca 2004 r. w sprawie przyjęcia zasad wycen prac urbanistycznych, w części dotyczącej miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, zalecającej wprowadzenie do stosowania „Zasad określania zakresu rzeczowego oraz wartości zamówień publicznych na prace projektowe i związane z projektowaniem zagospodarowania przestrzennego” – stanowiące Załącznik nr 1 do przedmiotowej Uchwały, zawarła porozumienie ograniczające konkurencję na krajowym rynku usług urbanistycznych, a w konsekwencji wydanie decyzji bez podstawy prawnej;

2. Art. 106 ust. 1 pkt 1, 111 i 130 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie do ustalonego stanu faktycznego, polegające na nałożeniu na Izbę kary pieniężnej w wysokości 17 625,00 zł;

3. Art. 4 ustawy o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów poprzez jego nieprawidłową wykładnię, polegającą na przyjęciu, że Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest uprawniony do ustalenia zakresu nadzoru organów (...) Izby (...), a także struktury i kompetencji samorządu zawodowego urbanistów.

Powołując się na powyższe zarzuty powód wniósł o uchylenie decyzji w całości z uwzględnieniem kosztów postępowania według norm przepisanych, ewentualnie zmianę decyzji w pkt III poprzez zmniejszenie wysokości nałożonej kary pieniężnej z uwzględnieniem kosztów postępowania według norm przepisanych.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany – Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wniósł o oddalenie odwołania oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił następujący stan faktyczny:

Powód – (...) Izba (...) jest jednostką organizacyjną samorządu zawodowego urbanistów działającym na szczeblu ogólnopolskim.

Na szczeblu regionalnym samorząd zawodowy urbanistów podzielony jest na 4 izby okręgowe tworzone przez członków, tj. osoby wykonujące zawód urbanisty.

Zgodnie z art. 40 i 41 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów (Dz. U. z 2001 r. Nr 5, poz. 42 z późn. zm.) członkowie samorządu zawodowego urbanistów zobowiązani są do przestrzegania przy wykonywaniu czynności zawodowych obowiązujących przepisów oraz zasad wiedzy technicznej lub urbanistycznej, przestrzegania zasad etyki zawodowej, stosowania się do uchwał organów samorządu. Za zawinione naruszenie powyższych obowiązków członkowie samorządu zawodowego podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Zasady wykonywania zawodu urbanisty oraz funkcjonowanie samorządu ustalane są przez organ (...) Izby (...), tj. Krajowy Zjazd Izby (...) m.in. w formie Statutu Izby (...). Organ ten określa również zasady etyki zawodowej osób zrzeszonych w samorządzie zawodowym urbanistów.

Zgodnie ze Statutem Izby (...) nadanym uchwałą nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) z dnia 17 czerwca 2005 r. w sprawie zmiany Statutu Izby (...) uwzględniający zmiany wynikające z uchwały Nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) z dnia 2 czerwca 2006 r., uchwały Nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) oraz uchwały Nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) z dnia 20 maja 2011 r., do zadań Izby należy ustalanie zasad wyceny prac wykonawczych przez członków Izby i nadzór nad ich przestrzeganiem (§12 pkt 13 Statutu). Statut stanowi ponadto, że obowiązkiem członka Izby podejmującego projektowanie urbanistyczne na terenie działania określonej izby okręgowej jest stosowanie i przestrzeganie ustaleń organów izby, w szczególności dotyczących zasad uczestnictwa w przetargach i wyceny prac projektowych (§ 18 ust. 2 Statutu).

W celu wykonania ww. zadań w dniu 26 marca 2004 r. (...) Rada Izby (...) przyjęła Uchwałę nr (...) w sprawie przyjęcia zasad wyceny prac urbanistycznych w części dotyczącej miejscowych planów zagospodarowania.

Zgodnie z punktem 9 „Wprowadzenia” znajdującego się w załączniku nr 1 do ww. uchwały: „oferowanie i przyjęcie wykonania prac urbanistycznych za cenę niższą od wartości zamówienia wyliczonego wg „Zasad” (bez uzasadnienia popartego szczegółową kalkulacją uwzględniającą pełny wymagany zakres czynność, który został określony w „Zasadach”), niosącą ryzyko nienależytego wykonania dokumentacji – stanowi naruszenie zasad etyki zawodowej. Poszczególne przypadki będą rozpatrywane przez Okręgowe Izby (...).

Zgodnie zaś z punktem 10 „Wprowadzenia” znajdującego się w ww. załączniku: „oferowanie wykonania prac urbanistycznych za cenę niższą o ponad 25 % (bez uzasadnienia, o którym mowa w ust. 9), stanowi czyn nieuczciwej konkurencji, a cenę taką traktuje się jako „rażąco niską” w rozumieniu ustawy o pzp”.

Zgodnie z Zasadami Etyki Zawodowej (...) stanowiącymi załącznik do uchwały Nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) z dnia 3 czerwca 2006 r. w rozdziale piąty określającym obowiązki urbanistów wobec innych urbanistów w punkcie 3 podpunkty 4, 5, 6 tego rozdziału „Urbanista jest zobowiązany przestrzegać zasad uczciwej konkurencji. Za postępowanie sprzeczne z zasadami uczciwej konkurencji uznaje się w szczególności:

- oferowanie nieuczciwych warunków wykonania umowy, w tym takich terminów i ceny wykonania usługi, które nie zapewniają jej wykonania w sposób należyty, zgodny z zasadami wiedzy urbanistycznej i spełniający wszelkie wymogi prawa,
- oferowanie rażąco niskiej ceny w stosunku do przedmiotu zamówienia w rozumieniu prawa zamówień publicznych,
- dokonanie czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji”.

Powyższy stan faktyczny jest bezsporny pomiędzy stronami postępowania. Na podstawie posiadanych dokumentów nie budzi on wątpliwości Sądu. W związku z powyższym stan faktyczny w rozpoznawanej sprawie został ustalony jak powyżej.

W tym stanie faktycznym Sąd Okręgowy – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. Nr 50, poz. 331) zakazane są porozumienia, których celem lub skutkiem jest wyeliminowanie, ograniczenie lub naruszenie w inny sposób konkurencji na rynku właściwym, polegające w szczególności na ustalaniu, bezpośrednio lub pośrednio, cen i innych warunków zakupu lub sprzedaży towarów.

Ustalanie cen może mieć bardzo różne formy. Zakaz obejmuje ustalenie cen "wprost" (przy czym chodzić może zarówno o ceny sztywne - ustalone na określonym poziomie, jak i o ceny minimalne, czy o ustalenie pewnych wiążących uczestników rynku przedziałów cenowych), ale objęte są nim również wszelkie porozumienia dotyczące pewnych składników ceny (np. porozumienia odnośnie do wielkości przyznawanych rabatów, porozumienia dotyczące stawek roboczogodziny czy też porozumienia dotyczące elementów przyjmowanych do kalkulacji ceny) . Niedopuszczalne jest również jakiegokolwiek inne ograniczenie swobody prowadzenia polityki cenowej (np. poprzez przyjęcie ustalenia, że ceny nie będą zmieniane bez zgody konkurentów, czy też że zmiany ceny będą zawsze poprzedzone publicznym ogłoszeniem nowego cennika z określonym wyprzedzeniem). Zakazane są również porozumienia co do tych aspektów prowadzonej działalności gospodarczej, które mają przełożenie na ceny (np. porozumienie odnośnie do warunków udzielanej gwarancji czy też odnośnie do braku odpłatności za usługi dodatkowe) (por. A. Stawicki w „Komentarz do art.6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów”).

W świetle powyższego, uznać należy, że treści rozstrzygnięcia zawartego w pkt I zaskarżonej Decyzji nie przystaje do treści powołanego przepisu. Kwestionowane zapisy pkt 3 ppkt 4, 5 i 6 Rozdziału V Zasad Etyki Zawodowej (...) stanowiące załącznik do uchwały Nr (...) Krajowego Zjazdu Izby (...) z dnia 3.06.2006 r. uznają za postępowanie sprzeczne z zasadami nieuczciwej konkurencji następujące działania:

- oferowanie nieuczciwych warunków wykonania umowy, w tym terminów i ceny wykonania usługi, które nie zapewniają jej wykonania w sposób należyty, zgodny z zasadami wiedzy urbanistycznej i spełniający wszelkie wymogi prawa,
- oferowanie rażąco niskiej ceny w stosunku do przedmiotu zamówienia w rozumieniu prawa zamówień publicznych,

-dokonanie czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

Żadne z powyższych postanowień „Zasad Etyki...” nie obejmuje ustalenie cen "wprost" , ani składników ceny ani również nie ogranicza swobody prowadzenia polityki cenowej. Oferowanie bowiem cen nieuczciwych, które nie zapewniają jej wykonania w sposób należyty, zgodny z zasadami wiedzy urbanistycznej i spełniający wszelkie wymogi prawa, a także rażąco niskich w stosunku do przedmiotu zamówienia w rozumieniu prawa zamówień publicznych nie mieści się w granicach swobody prowadzenia polityki cenowej. Zapisy pkt 3 ppkt 4, 5 i 6 Rozdziału V Zasad Etyki mają charakter środka przy pomocy, którego stosowane mogą być środki w celu wymuszenia określonych zachowań, a nie mechanizmu porozumienia cenowego.

Zauważyć również należy, że żaden z powyższych zapisów „Zasad Etyki...” nie odnosi się do obowiązku przestrzegania „Zasad określania zakresu rzeczowego oraz wartości zamówień publicznych na prace projektowe i związane z projektowaniem zagospodarowania publicznego”. Zapisy pkt 3 ppkt 4, 5 i 6 Rozdziału V Zasad Etyki Zawodowej (...) nie uznają za postępowanie sprzeczne z zasadami nieuczciwej konkurencji naruszenia zasad etyki zawodowej (abstrahując, czy oferowani i przyjęcie wykonania prac urbanistycznych za cenę niższą od wartości zamówienia wyliczoną wg. Zasad... bez uzasadnienia stanowi naruszenia takich zasad), jak również cen, które nie są rażąco niskiej w stosunku do przedmiotu zamówienia w rozumieniu prawa zamówień publicznych, nawet jeśli są o ponad 25% niższe (od wartości zamówienia wyliczoną wg. Zasad... bez uzasadnienia). Zgodnie bowiem z treścią pkt 3 ppkt 4, 5 i 6 Rozdziału V Zasad Etyki, dla uznania określonego działania za postępowanie sprzeczne z zasadami nieuczciwej konkurencji konieczne jest:

- oferowanie ceny wykonania usługi, która nie zapewnia jej wykonania w sposób należyty, zgodny z zasadami wiedzy urbanistycznej i spełniający wszelkie wymogi prawa,

- oferowanie rażąco niskiej ceny w stosunku do przedmiotu zamówienia w rozumieniu prawa zamówień publicznych,

-dokonanie czynu nieuczciwej konkurencji w rozumieniu przepisów o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji.

W świetle powyższego, za zasadny należało uznać zarzut naruszenia art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w odniesieniu do pkt I zaskarżonej Decyzji.

Równocześnie, w ocenie Sądu zarzut naruszenia powyższego przepisu w odniesieniu do pkt II zaskarżonej Decyzji jest bezzasadny.

Bezspornym jest, że „Zasady określania zakresu rzeczowego oraz wartości zamówień publicznych na prace projektowe i związane z projektowaniem zagospodarowania publicznego” stanowiące Załącznik do Uchwały Nr (...) z dnia 26 marca 2004r. stanowią wprost (pkt 7 –k-363 akt admin.), że „stawka za jednostkę pracy ustalana jest przez Zarząd (...)”. Zgodnie zaś z pkt 1 „»Zasady« służą do ustalania wartości zamówienia publicznego na prace”. Oprócz stawki za jednostkę pracy urbanisci zrzeszeni w Izbie, zobowiązani byli stosować ustalone w Załączniku bazowe nakłady jednostek pracy, przy czym odstępstwo wymagało sporządzenia szczegółowej kalkulacji i wykazania, że nie ma ryzyka nienależytego wykonania kalkulacji.

Sąd podziela w związku z tym ocenę Prezesa UOKiK, że przyjęcie uchwały nakładającej na zrzeszonych przedsiębiorców obowiązek stosowania sztywnych stawek za jednostkę pracy oraz obligatoryjnego posługiwania się bazowymi jednostkami nakładów pracy stanowiło porozumienia dotyczące elementów przyjmowanych do kalkulacji ceny, a zatem naruszało art. 6 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Za całkowicie chybiony należało uznać zarzut naruszenia art.4 ustawy z dnia 14 grudnia 2002 r. o samorządach zawodowych architektów, inżynierów budownictwa oraz urbanistów. Ani ten, ani żaden inny przepis nie zwalnia samorządu zawodowego architektów od obowiązku stosowania bezwzględnie obowiązujących norm prawnych, w tym w szczególności zakazu wynikającego z art.6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Z mocy zaś art.

31 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes UOKiK sprawowanie kontroli przestrzegania przez przedsiębiorców przepisów ustawy.

Zważyć ponadto należało, że uznanie za sprzeczną z prawem i zakazanie stosowania określonej formy nadzoru w ramach samorządu nie oznacza ustalenia zakresu takiego nadzoru. Zarówno przed wydaniem zaskarżonej Decyzji jak i po jej wydaniu dopuszczalne formy nadzoru wynikały z zakresu obowiązującego prawa a nie wyłącznie ze swobodnego uznania (...) Izby (...).

Podkreślić również należy, że powód w żaden sposób nie wykazał, że stosowanie przez urbanistę niższej iż ustalona przez Zarząd (...) stawki za jednostkę pracy ma jakikolwiek wpływ na jakość wykonywanych prac projektowych. Nie ma również żadnych podstaw do uznania, że w przypadku prac projektowych w zakresie planowania przestrzennego osobiste zdolności i doświadczenie nie przekładały się na czas jego wykonania, a w szczególności aby zdolniejszy i bardziej doświadczony urbanista musiał wykonywać projekt w tym samym czasie co mniej zdolny lub doświadczony. Nie kwestionując pomocnej roli katalogów nakładów pracy, należy podkreślić, że mogą one mieć jedynie charakter referencyjny, a nie obligatoryjnej podstawy obliczania wynagrodzenia.

Naruszenie art.6 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zakresie określonym w pkt II Decyzji uzasadniało nałożenia kary pieniężnej na podstawie art.106 ust. 1 pkt 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Odnosząc się do pkt III zaskarżonej Decyzji zważyć należało, że fakt braku podstaw do jej wydania w zakresie pkt I uzasadniał proporcjonalne obniżenie kary pieniężnej.. Stosownie do treści art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, o których mowa w art. 106-108, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy. Mając na względzie znaczny czas trwania niedozwolonego porozumienia a także fakt że obejmowało ono cały rynek właściwy uzasadnia nałożenie kary w wysokości połowy kwoty określonej w pkt III Decyzji. Uwzględniając czas trwania naruszenia prawa, Prezes UOKiK zasadnie zastosował art.130 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów.

Zważyć również należało, że obowiązujące przepisy nie dają Prezesowi UOKiK podstaw do określania algorytmów obliczania kar pieniężnych, określania kwot bazowych i wskaźników korekcyjnych. Przedstawiane wyliczenia nie stanowią zatem uzasadnienia wymiaru kary, gdyż istotne znaczenie mają wyłącznie kryteria określone w art. 111 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. W oparciu o te kryteria Sąd dokonał oceny zasadności ostatecznego wymiaru kary uznając, że Prezes UOKiK nie przekroczył granic uznania administracyjnego.

Wbrew zarzutom powoda, nie jest przesłanką konieczną do nałożenia kary wystąpienie skutku niedozwolonego porozumienia. Przepis art.6 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów zakazuje już samego zawierania porozumienia.

Z tych względów należało orzec jak w sentencji, uchylając pkt I zaskarżonej decyzji, wobec braku podstaw do jej wydania, zmieniając pkt II zaskarżonej decyzji i oddalając odwołanie w pozostałej części (art.47931a § 1 i 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do wyniku sporu, znosząc koszty zastępstwa procesowego pomiędzy stronami (art.100 k.p.c.).

SSO Bogdan Gierzyński